„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drogi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 cent.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 193. **Wtorek 24. Sierpnia 1869.** **Rok wydania 59.**

Część urzędowa.

C. k. sąd krajowy wyższy w Krakowie mianował Jana Tałowskiego kancelistę sądu powiatowego z Bochni adjunktem sądowym w Rzeszowie.

Kraków 17. sierpnia 1869.

Obwieszczenie.

Odnośnie do obwieszczenia z dnia 17. t. m. podaje się niniejszem do wiadomości, że rozpisany na dzień 30. września wybór jednego posła do sejmu z ciała wyborczego większych posiadłości byłego obwodu Tarnowskiego odbędzie się 1. października r. b. w mieście Tarowie.

Od c. k. prezydyum Namiestnictwa.

We Lwowie dnia 23. sierpnia 1869.

Patent cesarski z d. 19. sierpnia 1869.

Zwołujący sejmy krajowe Czech, Galicyi i Lodomeryi z Krakowem, Dalmacyi, Austryi poniżej i powyżej Anizy, Salzburga, Styryi, Karyntyi, Krainy, Bukowiny, Morawii, Szląska, Tyrolu, Vorarlbergu, Istryi, Gorycyi i Gradyski tudzież radę miejską Tryestu do miejsc zebrania ustawą wskazanych.

My Franciszek Józef pierwszy z Bożej łaski Cesarz austryacki, Król Węgier i Czech, Król Dalmacyi, Kroacyi, Slawonii, Galicyi, Lodomeryi i Iliryi itd. itd. itd.

wiadomo czynimy:

Zwołują się sejmy krajowe Styryi, Karyntyi i Bukowiny na dzień 9. września b. r., Galicyi i Lodomeryi z Krakowem, Austryi poniżej i powyżej Anizy, Krainy i Szląska na d. 15., Istryi i Gorycyi, tudzież rada miejska Tryestu jako sejm krajowy na d. 22. września, Tyrolu, Vorarlbergu i Salzburga na dzień 25., Czech i Morawii na d. 30. września, a nakoniec sejm krajowy Dalmacyi na dzień 2. października b. r. do miejsc zebrania ustawą wskazanych.

Dan w Ischl d. 19. sierpnia 1869, naszego panowania 21. roku.

Franciszek Józef m. p.

Taaffe mp. Plener mp. Hasner mp. Potocki mp.
Giskra mp. Herbst mp. Brestel mp. Berger mp.

Dnia 22. b. m. wyszedł z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i rozesłany został LX. zeszyt Dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 143. Patent cesarski z d. 19. sierpnia 1869 zwołujący sejmy krajowe Czech, Galicyi i Lodomeryi z Krakowem, Dalmacyi, Austryi poniżej i powyżej Anizy, Salzburga, Styryi, Karyntyi, Krainy, Bukowiny, Morawii, Szląska, Tyrolu, Vorarlbergu, Istryi, Gorycyi i Gradyski, tudzież radę miejską Tryestu do miejsc zebrania ustawą wskazanych.

Część nieurzędowa.

Dnia 20. b. m. odbyło się 11. posiedzenie delegacyi rady państwa. Na porządku dziennym była specyalna debata nad budżetem nadzwyczajnym armii lądowej. Wszystkie tytuły przyjęto podług wniosków komisyi, a więc także i koszta na budowę dwóch statków pancernych na Dunaju i osobnego portu pod Krakowem. Następnie przyszedł pod obrady wniosek Wächtera, żeby nadliczbowi żołnierze, którzy pełnią służbę, mogli brać udział w podwyższeniu gaży. Za tym wnioskiem mówili Martens, Handl, Wächter, Wüllerstorff i minister wojny, przeciwko niemu przemawiał Rechbauer. Wniosek Wächtera przyjęto znaczną większością. Potem obradowano nad petycyami czesko-morawskich przemysłowców w sprawie liwerowania mundurów. Komisya proponowała rezolucyę tej treści: rząd zechce rozważyć, czy jest to rzeczą stosowną, żeby przy nabywaniu mundurów, otworzyć drogę wolnej konkurencyi dla pokrycia odpowiedniej części rocznej potrzeby. Winterstein proponował następującą rezolucyę: Delegacya oświadcza, żeby przy liwerunku mundurów dla landwery konsorcyum Skenego zostało wykluczone. Steffens proponował toż samo co do liwerunku dla marynarki. Klier podniósł niektóre wątpliwości względem zawartego układu. Skutek będzie taki — utrzymywał Klier — że po upływie 5 lat konsorcyum Skenego ministerstwu wojny ceny dyktować będzie. Bibus i Sturm mówili za wnioskami komisyi. Minister wojny oświadczył, że ugoda jest już zawartą i że tylko w cenach nastąpią jeszcze modyfikacye. Ten układ stawia armię w gotowości do boju, gdyż już teraz jest przygotowane uzbrojenie dla szóstych batalionów. Przy głosowaniu przyjęto wszystkie trzy rezolucye. Termin przyszłego posiedzenia nie oznaczony.

Sprawozdanie komisyi budżetowej delegacyi rady państwa o przedłożeniu wspólnego ministerstwa finansów względem praw do pensyi urzędników cywilnych i ich rodziny, jest już wykończone. Przyjmuje ono zasadę, że pensya cywilna pod żadnemi warunkami nie może być w wyższej kwocie nad 8400 złr. pozwoloną. Co do pensyi wdów najwyższych urzędników państwa, to mają być zamiast dotychczasowego nadawania nadzwyczajnych pensyi oznaczone stałe normy, na podstawie których pobierać będą podobnie jak wdowy po urzędnikach piątej klasy dyet stosunkowo do dotacyi swoich mężów. Dalej uważa sprawozdanie za rzecz nie słuszną, że dla tych sierot, które mają prawo do pensyi dla synów rok 20, dla córek rok 18., dla tych zaś sierot, które mają prawo tylko do prowizyi dla synów rok 14, dla córek 12, uważane są za lata normalne, powyżej których ani pensyi, ani prowizyi więcej się nie udziela. Komisya proponuje więc delegacyi następujący wniosek do przyjęcia: „Wysoka delegacye zechce uchwalić: wezwać wysoki rząd, żeby jak najprędzej przedłożył do konstytucyjnego traktowania projekt ustawy względem uregulowania kwot pensyi urzędników i sług przy ministerstwie spraw zewnętrznych, przy wspólnem ministerstwie finansów i przy najwyższym trybunale rachunkowym.“

Na posiedzeniu delegacyi węgierskiej z d. 21. b. m. ukończono obrady nad budżetem marynarki. Przy tytule VI. przyjęto wniosek Erdődyego, aby na budowy okrętów pozwolić 1,600.000 złr. Udział w debacie był bardzo żywy, z czego się pokazuje, że w translitawskiej połowie monarchii ma marynarka wielką sympatyę. Kapitan fregaty Gal występował bardzo zręcznie w obronie wniosków rządowych i w interesie floty wojennej. Szczególnie trafne było to, co reprezentant rządowy o obronie handlu przez marynarkę wojenną powiedział. Tę obronę należy tak rozumieć, że potęga morska podnosi powagę konzulów, bo jeżeli będzie rzeczą wiadomą, że za każdym choćby najmniejszym statkiem węgiersko-austryackim stoi imponująca potęga morska, to niepotrzeba mu już żadnej innej opieki materyalnej. Każdy statek angielski potrafi sobie zjednać większą powagę, niż flota turecka, gdyż wiadomo powszechnie, że za każdym statkiem angielskim stoi olbrzymia flota angielska.

W słusznem ocenieniu wielkiej doniosłości, jaką mieć będzie na przyszłej sesyi parlamentu angielskiego bil Jana Brighta o własności gruntów i o wydzierżawieniu tychże w Irlandyi, poświęca „Times“ odnośnym szczegółom już teraz troskliwą uwagę. „Times“ ma swojego własnego korespondenta w Tipperary, osławionem od dawna centrum rolnych gwałtów, i publikuje teraz jego listy, aby odsłonić tę wielką ranę. Sprawozdawca po dokładnem zbadaniu rzeczy przechodzi do tego przekonania, że dwa fakta są ostateczną przyczyną złego: najprzód, że kontrakty dzierżawne są wyjątkiem, i że dzierżawcy są tylko tenant-at-will, to znaczy, że właściciele mogą im zawsze na sześć miesięcy wypowiedzieć dzierżawę, powtóre, że wszelkich ulepszeń gospodarczych w wydzierżawionych gospodarstwach nie przedsiębiorą właściciele, lecz dzierżawcy. To jest zarodem wszelkiego złego. Myśl, że może być zawsze za 6 miesięcznem wypowiedzeniem wydalonym z dzierżawy, odbiera dzierżawcy chęć robienia nakładów na gospodarstwo. Gdzie zaś porobił jakie nakłady tam zawisa zupełnie od łaski, albo niełaski właściciela, czyli raczej jego ajenta i zdarzało się nieraz, że podwyższono im czynsz dzierżawny dla tego, że własną pracą i nakładem ulepszyli wydzierżawione obszary. Temu złemu powinno tedy ustawodawstwo zapobiedz.

O wyborach do parlamentu dla hrabstwa irlandzkiego Antrim, które dnia 16. b. m. odbyły się w Belfast, podają już dzienniki dokładne sprawozdania. Irlandzkie wybory do parlamentu są zwyczajnie hałaśliwsze niż angielskie, ale w tym razie odbywało się wszystko z większą jeszcze żywością, niż zazwyczaj. Zaraz z początku okazało się, że imienne głosowanie musi rozstrzygnąć i dla tego wyborcy pozostali w domu. Na ich miejsce pojawiły się na placu wyborów tłumy pospólstwa, pomiędzy któremi zwolennicy konserwatywnego kandydata, kapitana Seymour mieli stanowczą przewagę. Już przed formalnem rozpoczęciem wyborów zajęły tłumy lokalność, w której obaj kandydaci mieli mieć zwyczajne przemowy, i dla skrócenia sobie czasu rozpoczęto bójkę z nielicznymi stronnikami liberalnego kandydata, pułkownika Shafto Adair. Gdy miano rozpocząć akt wyborów, wzrastał tumult do tego stopnia, że dla krzyków, świstania i piekielnego hałasu nie można było usłyszeć ani słowa z trybuny. Szeryfowie zajęli miejsca i widać było, że jeden z nich gestykuluje, z czego domyślać się było można, że akt wyborów rozpoczyna się, ale dosłyszeć niemógł nikt ani słowa. Członek parlamentu, Dalway proponował Shafto Adair, ale swoją mowę musiał dyktować w ucho sprawozdawcy dzienników. Inny mowca F. Cocy popierał liberalnego kandydata, ale także nikt go słyszeć nie mógł, pomimo, że kapitan Seymour ze swojej strony robił wszystko, co było można, aby uspokoić hałaśliwy tłum. Shafto Adair stał na trybunie prawdziwie jak skała pośród rozhukanego morza.

Prace komisyi reformy francuskiego senatu postępują szybko naprzód. Na posiedzeniu tej komisyi z d. 19. b. m. przedłożyli ministrowie uchwały rady ministrów co do proponowanych w senatus konsulcie zmian. „France“ utrzymuje, że komisya zgodzi się zupełnie z ministrami i że p. Devienne zda 21. b. m. sprawę komisyi, a 24. albo 25. senatowi, a więc dyskusya będzie mogła się rozpocząć około 30. b. m. „Liberte“ dowiaduje się także, że rząd zgodził się na to, żeby pociągnąć ściślejszą granicę pomiędzy odpowiedzialnością monarchy a ministrów.

„Journal officiel“ pisze: W wykonaniu ustawy z d. 5. maja 1869, która starym podoficerom i żołnierom z czasów rzeczypospolitej i pierwszego cesarstwa pensyę 250 franków wyznacza, przesłał minister cesarskiego domu i sztuk pięknych prefektom departamentów przeszło 30.000 patentów, które miały być rozdane w sam dzień narodowej uroczystości 100letniej rocznicy urodzin cesarza Napoleona I. pozostałym jeszcze przy życiu ostatnim wojownikom z czasów wielkich wojen Francyi.

O pobycie Cesarzewicza francuskiego w obozie pod Chalons pisze dziennik rządowy francuski co następuje: Dn. 15. b. m. rozdawał po raz pierwszy sam Cesarzewicz krzyże i medale, oraz awanse oficerom i podoficerom. W każdym pułku mianowano dwóch, a w niektórych trzech podoficerów. Potem nastąpiła defilada i szarża kawaleryi ze zwyczajnemi okrzykami na cześć Cesarza i Cesarzewicza. Po południu były wyścigi konne, a wieczorem oficyalny obiad i sztuczne ognie. Wieczorem dn. 17. b. m. przybył był do obozu pod Chalons

głównej kwatery cesarskiej jenerał Codrington, były komendant angielskiej armii w Krymie.

O programie podróży cesarzowej Eugenii podają półurzędowe dzienniki następujące nowe szczegóły: Cesarzowa opuści dnia 25. albo 28. sierpnia Paryż i uda się na Lugdun i Tulon do Korsyki, a ztamtąd przez Szwajcaryę do Wenecyi. Z Wenecyi cesarzowa wyjedzie dnia 27. września i ma przybyć do Konstantynopola d. 3. października. Książę Napoleon będzie z cesarzową obecnym przy otwarciu kanału suezkiego i uda się wprost, nie zbaczając do Konstantynopola do Port-Said. Książę ma mieć zamiar przejechać swoim parowcem awizowym „Prince Jerome" cały kanał, i udać się przez morze Czerwone do Bombaju dla zwiedzenia francuskich i angielskich Indyi.

„Monit. universal" dowiaduje się z Konstantynopola o wielkich przygotowaniach, które tam robią na przyjęcie cesarzowej Eugenii. Wszystkie trzy letnie rezydencye sułtana na azyatyckim brzegu Bosforu są przygotowane na przyjęcie cesarzowej. Sułtan sam zajmował się stósownem urządzeniem tych zamków. W programie rozmaitych rozrywek, które przysposobiono dla cesarzowej, jest wymienione zwiedzanie historycznych pomników, przeglądy morskie i lądowe, a nakoniec po wielkim obiedzie w Tokoł, wili wiejskiej sułtana w pobliżu Czarnego morza, jedyne w swoim rodzaju widowisko, t. j. oświetlenie obu wybrzeży.

Kronika.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Kradzież nałogowa. Dnia 19. i 20. b. m. stawali przed kolegium 5 sędzów (prezyd. radca sądowy p. Czajkowski, oskarzyciel zastępca prokuratora p. Dr. Prachtel, obrońca p. adw. Dr. Szwedzicki) Jan Kowalski, krawiec ze Lwowa, 42 l., stanu wolnego, już 5 razy karany za kradzież, Wincenty Wołoszyński, 46 l., żonaty, bez zatrudnienia, już 2 razy karany za kradzież, Nowakowa Agata, akuszerka we Lwowie, 36 l., matka 1 dziecka, Amalia Floszowa żona urzędnika magistratu, 31 l., matka 3 dzieci, Anna Wołoszyńska, 40 l., żona Wincentego Wołoszyńskiego, i Tekla Karczmarczukowa ze Lwowa, wyrobnica, 48 l., matka 2 dz., wdowa. Oskarzenie opiewa: W styczniu 1868 r. wieczorem skradziono pod l. $447^{1}/_{4}$ we Lwowie ze zamkniętego pomieszkania po wyłamaniu drzwi szafy bieliznę wartości złr. 128, a w lutym 1868 znalazła policya przy Kowalskim — którego z powodu innej kradzieży uwięziła, część tej bielizny z zniszczonemi już cyframi. Znaczna część tej bielizny odebrała policya od akuszerki Nowakowej, kochanki Kowalskiego, tudzież od Amalii Floszowej, żony urzędnika miejskiego i krewnej Kowalskiego, z których pierwsza utrzymuje, że dostała bieliznę od Kowalskiego do prania i przerobienia, podczas gdy Amalia Floszowa twierdzi, że kupiła tę bieliznę za złr. 24 od Kowalskiego. — Jan Kowalski, niepoprawiony wcale odbytem dopieroco 10letniem więzieniem, wypiera się stanowczo wszelkiego uczestnictwa w powyższej kradzieży, i utrzymuje, że odebraną mu bieliznę kupił od zmarłego już więźnia, bieliznę zaś drugą za kilka złotych od nieznajomego mu żołnierza lecz tłómaczenie powyższe pokazało się kłamstwem.

Jeszcze w listopadzie 1867 r. skradziono pod l. $566^{4}/_{4}$ z otwartego pomieszkania, do którego złodziej dostał się przez odemknięte okno, rzeczy wartości złr. 267. Wszelkie poszukiwanie było z początku bezskutecznem aż dopiero w marcu 1868 r. Agata Nowakowa sama się przyznała, że od Kowalskiego otrzymała 2 krzyżyki i srebrny medalionik, które pochodzą z tej kradzieży. — Kowalski się tłumaczy, że nabył owe rzeczy jeszcze w roku 1863 od pewnego powstańca, co się jednak nie potwierdza.

We wrześniu 1867 r. skradziono pod l. $839^{1}/_{4}$ z otwartego pomieszkania rzeczy wartości 20 złr., które poszkodowana poznała u małżonków Karczmarczuków; ci dostali je od Kowalskiego, u nich mieszkającego. Kowalski i tu stanowczo wypiera się wszystkiego.

Pewnego wieczora w lutym 1868 r. skradł Kowalski w sklepiku wiktuałów pod l. $585^{4}/_{4}$ w obecności drzemiącej przekupki z zamkniętej szufladki 6 złr., lecz przez stuknięcie zdradzony, został natychmiast ujęty. W kieszeni jego znaleziono skradzione pieniądze, poczem go odprowadzono do policyi, gdzie się tłómaczył, że chciał tylko przekupkę niby żartem przestraszyć i przestrzedz, by nie spała przy szkatułce otwartej.

W czerwcu 1867 r. w nocy skradziono pod l. $473^{1}/_{4}$ ze zamkniętego strychu bieliznę wartości 40 złr. Poszewkę z tej kradzieży znalazła policya u małżonków Wołoszyńskich.

Wicenty Wołoszyński o tej poszewce nic wiedzieć nie chce, żona jego zaś twierdzi, że ją posiada od lat 10, później zaś utrzymuje, że ją przez pomyłkę wzięła ze strychu.

W listopadzie 1867 r. skradziono pod l. $724^{1}/_{4}$ z niezamkniętej kuchni ubior służącej wartości 13 złr. Policya znalazła część tego ubioru już przerobionego w pomieszkaniu Wołoszyńskiego. U Tekli Karczmarczukowej zaś, żony już zmarłego a niegdyś niebezpiecznego bardzo złodzieja Jana Karczmarczuka, znaleziono drugą część. Wołoszyński odwołuje się na swoją żonę, ta zaś twierdzi, że kupiła ten ubior od pewnej kobiety, która jednak kłam jej zadaje.

W styczniu 1868 r. skradziono z zamkniętej piwnicy pod l. 131 m. żywność wartości 43 złr. Kilka garnków, lecz już prożnych, znalazła policya w pomieszkaniu Jana Karczmarczuka, który twierdzi, że je nabył od Agaty Nowakowej, ta jednak zaprzecza. Jan Karczmarczuk umarł w październiku 1868 r.

Sąd skazał Kowalskiego, który z wielką bezczelnością wszystkiego się wypiera, na 8 lat ciężkiego więzienia z postem w każdym tygodniu (wniosek 10 lat). Zasadzony zapowiedział rekurs. Wincentego Wołoszyńskiego sąd nie uznał winnym. Agata Nowakowa została skazana na karę 15 złr. (wniosek 14 dni aresztu), Floszowa 15 złr. (wniosek 50 złr.), Anna Wołoszyńska na 6 dni aresztu (wniosek 14 dni); Tekla Karczmarczukowa nie została uznana winną (wniosek 14 dni aresztu). Ostatnie przyjęły wyroki.

(Dary na szpital w Leżajsku.) Najjaśn. Pan ofiarował z prywatnej szkatuły 300 złr., na szpital w Leżajsku, tudzież w imieniu J. C. M. Arcyksięcia Rudolfa, następny tronu, przypyszny serwis porcenalowy, który stanowić będzie pierwszą wygraną w loteryi fantowej, na korzyść tegoż szpitalu urządzić się mającej. J. C. M. Cesarzowa Karolina Augusta ofiarowała 5 obrazów wielkiej wartości, magistrat miasta Krakowa 100 złr. Dary na rzecz szpitalu tudzież przedmioty służyć mogące za fanty loteryjne odbierają następujące osoby: we Lwowie ks. Jadwiga Sapieżyna, w Krakowie hr. Arturowa Potocka tudzież p. Jaworski księgarz, w Czerniowcach p. Antonina Keszycka w domu własnym przy ulicy siedmiogrodzkiej, w Przemyślu p. Jan Janowicz na Zasaniu w domu Radwańskich i p. Tekla Szeligowa w rynku, w Leżajsku komitet, centralny punkt zborny jest w Łańcucie, w pałacu hr. Potockiego.

(Licytacya na konie w Radowcach.) „Czern. Ztg." pisze: Dn. 16. b. m. przed południem rozpoczęła się w Radowcach licytacya publiczna na konie nadliczbowe ze stadniny w Radowcach przy bardzo znacznym napływie kupców z Węgier, Galicyi, Bukowiny i Mołdawii, i rezultat był nad wszelkie spodziewanie pomyślny dla skarbu. Rezultat ten zawdzięcza rząd nietylko znacznej konkurencyi, ale także oględnemu i zręcznemu postępowaniu c. k. jenerała majora Nadosy, kierującego licytacya.

Sprzedawano po cenach daleko wyższych jak przy dawniejszych licytacyach. Tak dn. 16. za sprzedane przed południem 38 koni wierzchowych i pociągowych, zebrano 7500 złr. Po południu sprzedawano klacze i rezultat był stosunkowo także bardzo pomyślny.

Licytacya ma potrwać jeszcze dni kilku, ponieważ jest 400 koni na sprzedaż.

Dla pomieszczenia osób, które zjechały na licytacyę, mieszkańcy Radowiec poodstępowali część swoich pomieszkań.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 23. sierpnia. Na tutejszej giełdzie płacono: Pszenica 170 ℔ 8 złr. 80 c. do 9 złr. — c., żyto 160 ℔ 5 złr. 30 c. do 5 złr. 40 c., jęczmień 140 ℔ 4 złr. 30 c. do 4 złr. 50 c., owies 100 ℔ 3 złr. 50 c. do 3 złr. 60 c., kukurudza 170 ℔ 4 złr. 50 c. do 4 złr. 70 c., hreczka 140 ℔ 5 złr. 30 c. do 5 złr. 50 c., koniczyna 180 ℔ 42 złr. — c. do 43 złr., rzepak 150 ℔ 13 złr. 50 c. do 14 złr. — c., lnianka 150 ℔ 10 zł. 50 c. do 10 złr. 75 c., groch 180 ℔ 4 złr. 50 c. do 5 złr. — c.; łój 100 ℔ 31 złr. — c. do 31 złr. 50 c., potaż drzewny 100 ℔ 14 złr. 50 c. do 15 złr. 50 c., chmiel 100 ℔ 40 do 50 złr.; spirytus wiadro 13 złr. — c. do 13 złr. 25 c.

Lwów, 21. sierpnia. (Sprawozdanie tygodniowe Gazety Lwowskiej.) Od dni kilku mamy ciągły deszcz z krótkiemi przerwami, który jeżeli dłużej potrwa, może przeszkodzić w zbiorach. W kilku miejscach sporadycznie ziemniaki psuć się zaczęły. Ceny frachtu na gościńcach były normalne.

Handel towarowy w tygodniu ubiegłym był bardzo ożywiony. Przez Lwów przewieziono znowu znaczną ilość (około 1000 cetn.) manufaktów i towarów przeznaczonych do Księstw naddunajskich i do Rosyi. Mniejsze partye artykułów modnych rozeszły się po większych miasteczkach galicyjskich. Wywóz rzepaku już się rozpoczął. W tygodniu ubiegłym na na kilku stacyach kolei czerniowieckiej i Karola Ludwika oddano znaczniejsze transporta tego artykułu przeznaczone do Prus, Morawii i Austryi. Najwięcej dowieziono do Złoczowa, Czerniowiec i Tarnowa. Loco Rzeszów płacono korzec 140 ℔ celnych 14 złr. Ponieważ nie daje się teraz uczuwać brak pieniędzy, wielu właścicieli ziemskich odrzuciło propozycye komisantów co do rzepaku i czekają aż będą mieli towar gotowy, aby go wywieść na targowicę, na czem z pewnością nie stracą. Wywóz jaj był bardzo znaczny, głównie do Berlina i Wrocławia. Godna uwagi, że teraz i kolej czerniowiecka przewozi znaczną ilość jaj. Odbyt na jaja za granicę możnaby jeszcze bardziej powiększyć, gdyby je chciano sortować i wysełać największe osobno, użalają się na to że jaja większe bywają pomięszane z małemi. W tygodniu ubiegłym przewieziono przez Lwów dwie pomniejsze partye drutu drewnianego na rulety do okien. Artykuł ten, który wszedł w handel dopiero w ostatnim czasie, może przy znanej obfitości drzewa w Galicyi stać się bardzo zyskownym, za granicą bowiem jest na niego znaczny popyt. Wywóz drutu drewnianego na zapałki, przed kilkoma laty bardzo znaczny, ustał zupełnie z wielką szkodą dla ubogich mieszkańców Karpat, którym nastręczał korzystne zatrudnienie.

Handel zbożowy był bardzo ożywiony. Ceny idą w górę. Dowóz na targowice galicyjskie był słaby, a więc i odbyt nie mógł być wielki. W ogóle na targowicach pojawia się zboże chłopskie, ponieważ właściciele większych posiadłości zatrudnieni uprawą pól nie mają czasu na młócenie. Na targowicach galicyjskich ceny zboża idą w górę równie jak zagranicą. I tym razem znowu najwięcej zakupiono do pogranicznych młynów pruskich, ale widzieliśmy także zlecenia kupieckie z Frankfurtu, Moguncyi, Hanoweru, Kolonii, Berlina i Drezna, nadesłane tu w drodze telegraficznej. Spodziewać się należy w tym roku znacznego przewozu zboża z Rosyi. Owies cokolwiek potaniał. Loco Lwów płacono pszenicę 170 ℔ 8 złr. 50 c., jęczmień 140 ℔ 4 złr., żyto 160 ℔ 5 złr. 60 c., owies 100 ℔ 3 złr.

Na targowicach zamiejscowych były ceny następujące: Bochnia: pszenica 170 ℔ 9 złr. 20 c., żyto 160 ℔ 6 złr. 30 c., jęczmień 142 ℔ 4 złr. 70 c., owies 100 ℔ 3 złr. 90 c. Zakupiono kilka większych partyi na rachunek firm pruskich. Tarnów: pszenica 170 ℔ 9 złr. 40 c., jęczmień 140 ℔ 4 złr. 60 c., żyto 160 ℔ 6 złr. 50 c., owies 100 ℔ 3 złr. 80 c., dowóz słaby, odbyt szczupły, ceny nie spadają. Dębica: pszenica 170 ℔ 9 złr. 40 c., jęczmień 142 ℔ 4 złr. 80 c., żyto 160 ℔ 6 złr. 10 c., owies 100 ℔ 3 złr., odbyt na żyto, jęczmień i owies, na pszenicę nie było popytu. Rzeszów: pszenica 170 ℔ 9 złr., jęczmień 140 ℔ 4 złr. 50 c., żyto 160 ℔ 6 złr., owies 100 ℔ 3 złr. 25 c. Znaczniejszą ilość owsa i pszenicy wywieziono do Prus, na owies nie było odbytu. Jarosław: pszenica 170 ℔ 9 złr. 30 c., jęczmień 138 ℔ 4 złr., żyto 160 ℔ 6 złr., owies 100 ℔ 3 złr. 40 c., popyt na żyto do wywozu znaczny, ale dowóz słaby. Przemyśl: pszenica 170 ℔ 8 złr. 95 c., jęczmień 140 ℔ 4 złr. 20 c., żyto 160 ℔ 6 złr. 30 c., owies 100 ℔ 3 złr. Odbyt słaby. Złoczów: pszenica 170 ℔ 7 złr. 10 c., jęczmień 142 ℔ 4 złr. 10 c., żyto 160 ℔ 5 złr. 40 c., owies 100 ℔ 3 złr. 20 c.

Bydła rzeźnego i opasowego nadeszło w tygodniu ubiegłym koleją czerniowiecka 1800 sz. i zostały posłane do Oświęcimia. Z tutejszej targowicy oddano na kolej 300 wołów.

(Pożyczka loteryjna miasta Stanisławowa.) Losowanie odbyło się d. 16. b. m. i wyciągnięto następujące numera wygrywające: Nr. 3483 wygrywa 8000 złr., nr. 3407 i 13.360 wygrywające po 500 złr., nr. 3553, 8071, 6897, 15.359, 17.624, 92 i 11.070 wygrywające po 100 złr., nr. 11.851, 5750, 3827, 24.516, 1729, 23.017, 7925, 9776, 810, 21.592, 20.135, 15.930, 11.338, 24.816, 7014, 23.977, 12.970, 20.891, 12.889, 9935, 4489, 11.064, 13.521, 9891, 1709, 20.054, 16.571, 9536, 49.33, 22.255, 8364, 23.506, 20.209, 11.329, 7441, 12.237, 1464, 2308, 2355 i 16.970 wygrywające po 25 złr.

(Galicyjski bank krajowy.) Syndykat do sprzedaży kwitów tymczasowych reprezentujących akcye galicyjskiego banku krajowego ukończył prawie swoje czynności i ma się rozwiązać temi dniami. Instytut ten pod kierunkiem swego prezesa J. O. księcia Ponińskiego ściągnął na giełdę przeszło 4000 sztuk kwitów tymczasowych z Galicyi i wzbudza nadzieję, że kraj też coraz bardziej przekonywać się będzie o korzystnym wpływie tego instytutu na handel i przemysł.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 23. sierpnia 1869.

Pora	Barometr w mierze par sprow. do 0° Reau	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	323.47	+13.4	95.	Pn. mi.	10
2 god. po poł.	324.40	+14.4	88.	„ d. sil.	9
9 god. wiecz.	325.35	+13.6	72.	„ d. sil.	8

Deszcz: 7.'''22.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 23. sierpnia.

Hotel George: PP.: Hr. Bielski S., z Rożniowa. — Hr. Rey W., z Widełek. — Głógowski A., z Bojanic. — Jotko J., z Wołynia. — Komarnicki B., z Sasowa. — Winnicki Tytus, z Nadycza. — Biskupski L., z Kołomyi. — Bruner M., z Wiednia. — Roder A., c. k. porucz., z Manasterzysk.

Hotel europejski: Drohojewski S., z Topina. — Zaleski A., z Podola.

Hotel angielski: Br. Poten K., z Olszanki. — Jędrzejowicz L., z Nosówki. — Lepiński L., z Podola. — Łouca K., z Moldawy. — Wodiena T., z Rykowa.

Hotel krakowski: Łokuciejowski A., z Jedrzejówki.

Hotel Krynickiego: Pakoszewski W., z Polski

Hotel pod tygrysem: Górka P., c. k. not, z Rawy.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 23. sierpnia.

PP.: Hr. Grocholski L., do Błódnik. — Hr. Harkonyi J., do Kołomyi. — Borowski M, do Hurka. — Grocholski K., do Rożysk. — Jastrzębowski A., do Batkowa. — Kruszyński L., do Krakowa. — Łodyński H., do Milatyna. — Obertyński J., do Ciełąża. — Osmólski W., do Góry — Rojowski K, do Cieszanowa. — Stojowski Z., do Błudnik. — Wolański W, do Dulib — Wolański W., do Rzepiniec — Załęski M., do Rosyi. — Majdewicz P., do Brodów. — Witz L., adwokat, do Sambora.

TEATR.

Jutro (przed. pols.): **„Jenerał Bem w Siedmiogrodzie,"** obraz wojenny w 5 aktach a 8 oddziałach.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Kurs giełdy lwowskiej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		żądają	
	Złote austryackie							
Dnia 23. sierpnia.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	277	—	277	—	277	—	279	—
„ kol. lw.-czern.	—	—	—	—	213	50	215	—
„ banku hip. galic.	112	—	112	—	111	75	113	50
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	93	—	93	50
Kolej Lw.-Cz.-Jassy	—	—	—	—	—	—	—	—
Listy z. Tow. kred. gal. 5% w. a.	—	—	—	—	91	75	92	25
„ T. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	79	70	80	—
Banku hip. gal.	—	—	—	—	93	25	93	75
Gal. zakł. kr. włośc.	—	—	—	—	93	—	93	50
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	75	25	75	75
„ W. Ks. Krak	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księst. Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	100	75	101	50
Pier. k. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kol. lw.-czern. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	81	5	83
„ cesarski	—	—	—	—	5	87	5	93
Napoleondor	—	—	—	—	9	87	9	98
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	10	8	10	22
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	86	1	92
„ papierowy „	—	—	—	—	1	55	1	56¼
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	82½	1	84
Srebro	—	—	—	—	120	75	122	50

(oprócz kuponu bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 20. sierpnia 1869.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%	72.—	72.10
od kwietnia do października po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wył. z r. 1839 całe losy	247.—	248.—
„ „ „ 1839 piąta część losów	247.—	248.—
„ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	92.50	93.—
„ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	101.50	101.70
„ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	104.—	104.50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	124.60	124.80
Renty Como po 24 lir. austr.	23.50	24.—

B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

	pien.	towar.
Czech	93.25	93.75
Bukowiny	75.—	75.50
Galicyi	75.—	75.50
Niższej Austryi	92.50	93.25
Siedmiogrodu	80.—	80.50
Węgier	81.—	81.75
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	101.—	—.—

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 30%	415.50	416.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. w. a.	311.80	312.—
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	918.—	922.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	109.—	112.—
Banku narodowego	772.—	774.—
Austr. towarz. żegl par. po 500 zł. m. k.	618.—	622.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	201.50	202.50
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	2325	2330
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	290.—	290.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a w srebrze (20 funt. szt.)	213.50	214.50
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	414.—	415.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	276.80	277.—
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	109.—	109.50
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	79.—	79.50
Gal. banku hyp. po 6%	93.25	93.75
Gal. zakł. kred. włośc. do losow. po 6%	93.50	94.—
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	94.90	95.10
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	92.50	93.—
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	94.25	94.75
„ „ „ „ „ w. a.	91.—	91.50
(za 100 zł).		
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	102.50	103.—
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	95.75	96.—

5. Losy. (za sztukę)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	162.75	163.25
Clarego po 40 zł. m. k.	35.50	36.50
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	96.—	96.50
Keglevicha po 20 zł. m. k.	14.50	15.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	35.—	35.50
Palfiego po 40 zł. m. k.	34.50	35.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	16.—	17.—
Salma po 40 zł. m. k.	41.—	42.—
St. Genois „ 40 „ „	34.—	34.50
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	27.50	28.50
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	125.—	130.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	58.75	59.25
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22.—	22.50
Windischgrätza „ 20 „ „	22.50	23.—

Weksle.
(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	103.20	103.25
Augsburg za 100 zł. w p. n.	102.65	102.80
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	102.70	102.90
Hamburg za 100 M. B.	90.75	90.85
Londyn za 10 ft. szt.	123.90	123.95
Paryż za 100 fr.	49.25	49.30

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	—.—	—.—
„ pełn. wagi	5.93	5.94
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.92	9.93
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	121.25	121.50

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 21. sierpnia.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	62	70
„ „ z procentami z maja i listopada	62	70
„ „ w srebrze	71	90
Losy z 1860. roku	101	20
Akcye banku wiedeńskiego	772	—
„ „ kredytowego	308	70
Londyn 10 funtów szterlingów	123	90
Srebro	121	10
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	93

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1914) **Kundmachung** (3)

betreffend die bleibende Verlegung des Flachsmarktes in Freudenthal.

Nr. 5467. Ueber Ansuchen des Vorstandes der Stadtgemeinde Freudenthal im gleichnamigen politischen Amtsbezirke wird bewilliget, daß der in dieser Stadtgemeinde auf Grund der hierortigen Bewilligung vom 26. Juli 1867 Z. 6553 bisher am zweiten Dienstage im Monate Mai abgehaltene Flachsmarkt künftighin, und zwar zum ersten Male schon im laufenden Jahre 1869, am zweiten Dienstage im Monate December, und wenn an diesen Tag ein Feiertag fällt, am nächsten Werktage abgehalten werde.

Wovon hiemit die allgemeine Verlautbarung geschieht.

Von der k. k. schlesischen Landes-Regierung.
Troppau, am 23. Juli 1869.

Der k. k. Landes-Präsident:
Herman Freih. v. **Pillerstorff**, m. p.

(1905) **Edict.** (3)

Nro. 25738. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte werden die Inhaber der aus dem k. k. Depositenamte in Halicz in Verlust gerathenen Privaturkunden, als:

1. Des Schuldscheines des Josef Petceli dtto. Halicz 12. Juni 1847 über das aus den Massen nach Kajetan Kostkiewicz, Jan und Dorota Jędrzejowskie, Irena Piątkowska, Basil Brodowicz, Katharina Jocher, Maria Kiecka, Jahann Słowski, Onufry Krzywonos, Katharina Pawłusiewicz, Johann Wąsowicz, Johann Czerniawski, Johann Brodowicz, Moses Kantar, Peter Blaszkiewicz, Thomas Danilecki, Alexander Gabicki, Johann Nep. Trawniczek, Johann Dudziński und Anastasia Gottwald erhobene Darleihen pr. 404 fl. 41⅞ kr. CM. und pr. 78 fl. 35⁴⁄₈ kr. W. W.

2. Des Schuldscheines desselben Josef Petceli dtto. Halicz 20. November 1849 über das aus den Massen nach Gregor Worona, Semion Jędrzyjowski, Paraszka Baranowska und Eudokia Bat erhobene Darleihen pr. 89 fl. 46 kr. CM.

3. Des Schuldscheines der Eheleute Jan und Dorota recte Eudokia Brodowicz dtto Halicz 23. Juni 1851 über das aus den Massen nach Mikołaj Brodowicz, Johann Trawniczek, Kajetan Kostkiewicz, Jan und Dorota Jędrzyjewskie, Eudokia Maślak, Semion Jędrzyjewski, Maria Kiecka und Katarina Jocher erhobene Darleihen pr. 100 fl. 7 kr. CM.

4. Des Schuldscheines der Eheleute Jan und Rosalia Skrętowicz dtto. Halicz 17. November 1851 über das aus der Masse nach Johann Kiernikiewicz erhobene Darleihen pr. 280 fl. CM.

5. Des Schuldscheines des Michael Worona dtto. Halicz 23ten Jänner 1852 über das aus der Masse nach Gregor Worona erhobene Darleihen pr. 126 fl. CM.

6. Des Schuldscheines der Eheleute Michael und Maria Worony dtto. Halicz 10. Mai 1845 über das aus der Masse nach Johann Nep. Trawniczek erhobene Darleihen pr. 188 fl. 45 kr. CM. und 53 kr. W. W.

7. Des Schuldscheines der Eheleute Michael und Maria Worony dtto. Halicz 10. Mai 1845 über das aus der Masse nach Maria Żukotyńska erhobene Darleihen pr. 225 fl. CM.

8. Des Schuldscheines des Abraham Hefter dtto. Halicz 6ten December 1837 über das aus der Masse nach Samuel Hefter erhobene Darleihen pr. 38 fl. 30 kr. CM.

9. Des Schuldscheines der Eheleute Michael und Dorota Nazalewicz dtto. Halicz 8ten November 1829 über das aus der Masse nach Franz Schefter erhobene Darleihen pr. 31 fl. 20 kr. W. W.

10. Des Schuldscheines der Eheleute Michael und Dorota Nazalewicz dtto. Halicz 8ten Mai 1829 über das aus der Masse nach Johann Daniłowicz erhobene Darleihen pr. 40 fl. 9 kr. W. W.

11. Des Schuldscheines des Łukasz Segin dtto. Halicz 15. März 1817 über das aus der Masse nach Johann Daniłowicz erhobene Darleihen pr. 23 fl. 51½ kr. W. W.

12. Des Schuldscheines der Aloisia de Terleckie Nieszkorowska 2ter Ehe Błońska dtto. Halicz 2. September 1822 über das aus der Masse nach Johann Trawniczek erhobene Darleihen pr. 996 fl. 30 kr. W. W.

13. Des Schuldscheines des Peter Bogusiewicz dtto. Halicz 5. März 1813 über das aus der Masse nach Michael Pawłusiewicz erhobene Darleihen pr. 13 fl. 30⅝ kr. W. W.

14. Des Schuldscheines der Eheleute Franz und Marianna Szydłowskie dtto. Halicz 23. December 1822 über das aus der Masse nach Praxeda Słowska erhobene Darleihen pr. 70 fl. 40⁴⁄₈ kr. W. W.

15. Des Schuldscheines des Stefan Żukotyński dtto. Halicz 15. November 1815 über das aus der Masse nach Stefan und Daniel Ursuł erhobene Darleihen pr. 101 fl. 53 kr in Einlösungsscheinen.

16. Des Schuldscheines der Karoline Protung dtto. Stanisławów 16. Juni 1842 über das aus der Masse nach Kasimir Tausch erhobene Darleihen pr. 433 fl. 11 kr CM.

17. Des Schuldscheines des Stefan Cymbaliska dto. 6. April 1854 über das aus der Masse nach Anton Charów erhobene Darleihen pr. 13 fl. 20 kr. CM.

18. Des Schuldscheines des Franz Polaszek dtto. 4. August 1854 über das aus der Masse nach Peter Skrętowicz erhobene Darleihen pr. 100 fl. CM.

19. Des Schuldscheines des Alter Fingerer dto. 8. Juni 1856 über das aus der Masse nach Peter Skrętowicz erhobene Darleihen pr. 30 fl. CM., und

20. des Schuldscheines der Eheleute Teodor und Anna Wolczuki dtto. Tyśmienica 1. December 1851 über das aus der Masse nach Maciej Konopka erhobene Darleihen pr. 200 fl. CM. aufgefordert, diese Urkunden binnen Einem Jahre dem Gerichte vorzulegen, widrigens werden solche für nichtig erklärt werden.

Vom k. k. Landesgerichte.
Lemberg, 12. Juni 1869.

(1901) **Edykt.** (3)

L. 1587. C. k. sąd powiatowy w Niżankowicach wzywa niniejszem z miejsca pobytu niewiadomego Bartka Wusińskiego do spadku po ś. p. Waśku Wusińskim z Rytarowic powołanego, ażeby w przeciągu jednego roku od dnia dzisiejszego w sądzie się zgłosił i oświadczenie swe do tego spadku wniósł, inaczej bowiem spadek ze spadkobiercami się zgłaszającemi i z ustanowionym dla niego kuratorem Romanem Wusińskim pertraktowanym będzie.

Z c. k. sądu powiatowego.
Niżankowice, dnia 26. czerwca 1869.

(1899) **Obwieszczenie.** (3)

L. 36665. Celem zabezpieczenia budowli wodnych na prawym brzegu Wisłoki pod Wolą zdakowską w cenie fiskalnej 5748 zł. 59 kr. w. a. odbędzie się w c. k. starostwie w Tarnobrzegu pierwszego września r. b. o 12tej godzinie w południe licytacya zapomocą ofert.

Bliższe warunki licytacyjne można przeglądać w c. k. starostwie powiatowem w Tarnobrzegu.

Osoby życzące sobie objąć to przedsiębiorstwo, mają wnieść oferty, ułożone i wystawione według przepisu i opatrzone w 5procent. wadyum najdalej do godziny 12tej w południe dnia 1. września 1869 do wyżwymienionego urzędu.

Oferty nie odpowiadające przepisom lub nie podane w przeznaczonym czasie, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 9. sierpnia 1869.

(1952) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 3355-D. F. Z powodu prac przygotowawczych do przypadającego na dniu 30. października 1869 r. losowania obligacyi funduszów indemnizacyjnych Galicyi zachodniej i wschodniej, tudzież Wielkiego księstwa Krakowskiego ustaje, począwszy od 1. września 1869 r. wszelkie przepisywanie tych obligacyi, któreby przy przepisaniu odmienne dostać musiały numera.

Po ogłoszeniu wyniku losowania przepisywanie obligacyi znowu się rozpocznie.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa jako dyrekcyi funduszów indemnizacyjnych.

Lwów dnia 17. sierpnia 1869.

(1948) **E d y k t.** (1)

Nr. 5036. Ces. krol. sąd powiatowy deleg. miej. w Tarnowie podaje do wiadomości, że na żądanie Tomasza Bogdasa pod następującemi warunkami rozpisaną została publiczna sprzedaż przymusowa realności Józefa Ziemby w Szynwałdzie pod Nr. 30. położonej, ciała tabularnego nie mającej, w celu wydobycia pretensyi Tomasza Bogdasa w kwocie 378 złr. m. k. czyli 396 złr. 90 kr. w. a. z p. n.

1. Realność włościańska pod Nr. kons. 30. w Szynwałdzie położona, Józefa Ziemby własna, w akcie egzekucyjnego opisania i zajęcia z dnia 22. kwietnia 1865 L. 3656, tudzież w protokole oszacowania z dnia 12. sierpnia 1868 L. 9371 szczegółowo opisana sprzedaną będzie ryczałtem tak jak leży i stoi wraz z wszystkiemi do tejże realności należącemi gruntami, tudzież budynkami mieszkalnemi i gospodarczemi, jak w wyż powołanych protokołach wyszczególnione są, a to na trzech terminach, dnia 30. sierpnia, 30. września i 2. listopada 1869 każdego terminu o godzinie 10tej przed południem w tutejszym sądzie.

2. Za cenę wywołania stanowi się wydobyta w protokole oszacowania z dnia 24. sierpnia 1868 L. 9371 wartość szacunkowa 4003 złr. 25 kr. w. a., przyczem dodaje się, iż na pierwszym i drugim terminie realność ta tylko za cenę szacunkową lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie i poniżej wartości szacunkowej za jakąbadź cenę sprzedaną będzie.

3. Każdy chęć kupienia mający z wyłączeniem egzekucyę prowadzącego Tomasza Bogdasa, któremu jako wierzycielowi sumy wolno będzie i bez złożenia wadyum za przedłożeniem komisyi licytacyjnej dokumentów oryginalnych, do jego wierzytelności odnoszących się licytować, jest obowiązany 10% ceny wywołania, t. j. sumę 400 złr. jako zakład do rąk komisyi licytacyjnej w gotówce, lub też innych papierach publicznych w obiegu będących, według kursu ostatniego, a nigdy nad wartość nominalną ocenić się mających złożyć, który to zakład w razie złożenia go w gotówce, kupującemu w cenę kupna wliczonym, współlicytującym zaś zwróconym zostanie.

4. Nowonabywca w drodze licytacyi tej realności obowiązanym będzie najdalej w przeciągu dni 30 po doręczeniu mu uchwały licytacyę zatwierdzającej całą cenę kupna, wliczając weń złożone wadyum w gotówce do depozytu sądowego złożyć, poczem temuż dekret przyznania własności nabytej realności włościańskiej wydanym, a na jego koszt rzeczona realność w fizyczne posiadanie i używanie oddaną mu zostanie.

5. Chęć kupienia mającym wolno będzie resztę warunków licytacyi, akt zajęcia i opisania, tudzież akt oszacowania tej realności w aktach sądowych przejrzeć.

Tarnów, dnia 26. maja 1869.

(1942) **Licitations-Kundmachung.** (1)

Nro. 2142. Wegen Sicherstellung der nachbenannten, im Bezirke des k. k. Militär-Bau-Directions-Filiale Stanislau in der Zeit vom 1. Jänner 1870 bis 31. December 1872 erforderlichen Werkmeisterarbeiten und Lieferungen, ferner wegen Verpachtung eines ärarischen Grundstückes auf die Zeit vom 1. November 1869 bis Ende October 1872 werden Donnerstag den 23. September 1869 um 10 Uhr Vormittags in der Kanzlei des k. k. Militär-Bau-Directions-Filiale zu Stanislau die Offertsverhandlungen abgehalten werden, und zwar:

a) wegen Sicherstellung der Werkmeisterarbeiten in den Stationen Stanislau und Monasterzyka,
b) wegen Sicherstellung der Werkmeisterarbeiten in den Stationen Brzeżan und Narajow,
c) wegen Sicherstellung der Kanal- und Senkgrubenreinigung in der Station Stanislau,
d) wegen Verpachtung des Obstgartens beim Militär-Spital zu Brzeżan.

Die Offerten müssen folgenden Bedingungen entsprechen, wenn sie zur Annahme geeignet befunden werden sollen:

1. Müssen dieselben mit einer Stempelmarke von 50 kr., dann mit einem im Laufe dieses Jahres ausgestellten Certificate der Ortsbehörde über die Solidität, Unternehmungs-Fähigkeit und Vermögensumstände des Offerenten versehen und gehörig gesiegelt sein, die Anbote bei den Werkmeisterarbeiten und Lieferungen im Procenten-Nachlaße oder Zuschuße auf die Grundpreise, bei der Kanal- und Senkgrubenreinigung auf das jährliche Pauschale pr. Object, endlich bei Verpachtung des Obstgartens auf den jährlichen Pachtzins, sowohl in Ziffern als in Buchstaben, dann die Unterschrift des Offerenten mit Vor- und Zunamen, das Datum, sowie die Angabe des Wohnortes desselben enthalten.

2. Müssen die Offerten am obbezeichneten Tage spätestens um 10 Uhr Vormittags beim k. k. Militär-Bau-Directions-Filiale in Stanislau überreicht sein, wo die Licitation abgehalten wird und auch die Bedingnisse dieser Verhandlungen einzusehen sind.

3. Muß jedem Offerte das Vadium, welches wie folgt festgesetzt wird, oder eine ämtliche Bescheinigung über den Erlag desselben bei einer Militärcasse beiliegen, und zwar:

ad a) Werkmeisterarbeiten in Stanislau und Monasterzyska . . . . . 150 fl. öst. W.
ad b) Werkmeisterarbeiten in Brzeżan und Narajow . . . . 150 „ „ „
ad c) Kanal- und Senkgrubenreinigung in Stanislau . . . . 5 „ „ „
ad d) Verpachtung des Obstgartens in Brzeżan . . . . 10 „ „ „

Das Vadium, welches der Ersteher auf das Doppelte zu ergänzen hat, kann in Baarem, in Staats-Obligationen nach dem börsenmäßigen Curse, oder in fidejussorischen, von der k. k. Finanz-Procuratur als annehmbar anerkannten Bürgschafts-Instrumenten bestehen; die im Baaren erlegten Cautionen können nachträglich gegen derlei Obligationen oder Instrumente ausgewechselt werden.

4. Müssen die Offerte auf die Uebernahme sämmtlicher Professionistenarbeiten aller in je einer der obigen Gruppen enthaltenen Stationen lauten, und darf nur mittelst Gesammtnachlässen oder Zuschüssen von oder zu den Einheitspreisen sämmtlicher in einem Tarife enthaltenen Artikel licitirt, respective offerirt, keineswegs aber ein verschiedener Procenten-Nachlaß oder Zuschuß bezüglich einzelner Tarifsposten angeboten werden.

5. Muß in einem Offerte bei mehreren gemeinschaftlichen Offerenten die Solidarverpflichtung derselben dem Aerar gegenüber enthalten sein.

6. Die Offerenten werden aufgefordert, die Licitations-Bedingnisse und Tarife vor Ueberreichung ihrer Offerte persönlich oder mittelst eines gehörig legitimirten Vertreters zu unterfertigen, widrigenfalls ihre Offerte als nicht vorhanden betrachtet werden müssen.

Ferner haben die Offerte die ausdrückliche Erklärung zu enthalten, daß der Offerent sich den ihm bekannt und von ihm oder seinem Machthaber unterfertigten Licitations-, respective Contracts-Bedingnissen und Tarifen unterwerfe.

7. Auf Offerte, welche den obbeschriebenen Bedingungen nicht vollkommen entsprechen, wird eben so wie auf nachträgliche, erst nach Beginn der Verhandlung überreichte Offerte, diese mögen wie immer beschaffen sein, sowie auf Anbote auf telegrafischem Wege keine Rücksicht genommen werden.

8. Jene Unternehmer, welche auf die Ueberlassung der Senkgrubenreinigung licitiren wollen, haben dem Offerte auch die Concession zur Ausübung dieses Geschäftes beizulegen, da sonst ihre Anbote gar nicht berücksichtiget werden würden.

9. Offerte, wornach Jemand unter Beziehung auf andere Offerte um Ein oder mehrere Procente besser bietet, als der ihm zur Zeit noch unbekannte Bestbieter, werden nicht beachtet.

10. Offerts-Formularien werden von der k. k. Militär-Bau-Direction in Lemberg und dem Militär-Bau-Directions-Filiale zu Stanislau ausgegeben.

Von der k. k. Militär-Bau-Direction.

Lemberg, am 7. August 1869.

(1934) **E d i k t.** (1)

Nro. 5380. Vom k. k. Bezirksgerichte Biała wird dem August Matuszewski hiemit bekannt gegeben, daß Johanna Kalfas wider ihn Franciska Menzel et Cons. unterm 3. März 1865 z. Z. 1333 eine Klage wegen Anerkennung des Eigenthums der Haushälfte Nr. 265 sammt Zugehör in Biała angestrengt hat, und in Erledigung dieser Klage die Tagfahrt auf den 2. September 1869 um 10 Uhr Vormittags hiergerichts anberaumt wurde.

Nachdem der Aufenthaltsort des August Matuszewski unbekannt ist, so wird für ihn auf seine Gefahr und Kosten ein Curator in der Person des Landesadvocaten Ehrler aufgestellt, und derselbe hievon mit dem Auftrage verständigt, bei der obigen Tagfahrt persönlich oder durch einen Bevollmächtigten zu erscheinen, als ihn sonst die nachtheiligen Folgen treffen werden.

Biała, den 1. August 1869.

(1955) **Ogłoszenie konkursu.** (1)

Nr. 1925. Przy ces. król. prokuratoryi państwa w Złoczowie jest posada zastępcy prokuratora z pensyą roczną 1000 złr. do obsadzenia.

Podania kompetentów wystosowane do ces. kr. nadprokuratoryi we Lwowie mają być najdalej do 20go września r. b. w drodze prawem przepisanej wniesione.

Z c. k. Nadprokuratoryi.

Lwów, dnia 21. sierpnia 1869.

(1950) **O g ł o s z e n i e.** (1)

Nr. 2044. Ces. król. sąd powiatowy w Rawie wzywa nieobecnego Semka Michalewicza, syna zmarłego Iwana Michalewicza, aby zgłosił się w przeciągu jednego roku od dnia dzisiejszego do sądu tutejszego, i złożył oświadczenie swoje względem spadku ojcowskiego, gdyż inaczej pertraktacya spadku tego z spadkobiercami zgłaszającymi się i z kuratorem dla niego w osobie brata Fedka Michalewicza ustanowionym przeprowadzoną zostanie.

Od c. k. sądu powiatowego.

Rawa, dnia 17. lipca 1869.

(1932) **E d y k t.** (2)

Nr. 6035. Ces. król. sąd obwodowy w Przemyślu niniejszem wiadomo czyni, iż w skutek prośby c. k. sądu obwodowego w Cieszynie z dnia 25. maja 1869 L. 3152 uchwałą tamtejszego sądu z dnia 25go maja 1869 L. 3152 na zaspokojenie przez p. Alfreda Lubaczewskiego wygranej sumy 15.000 złr. m. k. z p. n. dozwolona egzekucyjna sprzedaż dóbr Mików z przyległościami Duszatyn. Preluki, Komancza i Dołczyce, w Sanockim niegdyś obwodzie położonych. i p. Augustowi ordynatowi ks. Sułkowskiemu wedle Dom. 223, pag. 51 n. 19 haer. własnych, w trzech terminach, a mianowicie: 13. września 1869, 25go października 1869 i 22. listopada 1869, każdą raza o 10tej godzinie przed południem pod następującemi warunkami licytacyjnemi rozpisuje się:

1. Najwyższą cenę podający osiągnie na własność do dóbr Mikowa z przysiołkami Duszatyn, Preluki. Komancza i Dołczyce należący obszar ziemi, na temże znajdujące się budynki mieszkalne i gospodarcze, potem wszystkie z obszarem dóbr połączone prawa i istniejące na nim osady przemysłowe, na dniu nabycia istniejące zasiewy i wszystkie od gruntu nie odłączone płody i drzewa. Nabywca jednak ze względu na istniejący stosunek dzierżawy nie nabywa przez kupno żadnego prawa do inwentarza gruntowego, przytem kupującemu nie daje sie żadnej jakiejkolwiekbądź rękojmii.

2. Jako cenę wywołania przyjmuje się w drodze sądowego oszacowania uzyskana cena szacunkowa w ilości 186.947 złr. 60 kr. w. a.

Jeżeliby na pierwszych dwóch terminach wspomnione dobra za wyż wymienioną cenę wywołania, przy trzecim terminie zaś nawet i za tą cenę, którąby wszyscy wierzyciele hypoteczni zaspokojonymi być mogli, sprzedanemi być nie mogły, wyznacza się termin do przesłuchania wierzycieli celem ulżenia warunków licytacyi na dzień 22. listopada 1869 o 4tej godzinie po południu, na którym to terminie niestający jako do większości głosów stawających przystępujący uważanymi będą, poczem wspomnione dobra na 4tym terminie licytacyi, chociażby i niżej ceny szacunkowej sprzedanemi będą.

3. Przy licytacyi sądowej każdy licytujący musi w celu, aby był do licytowania uprawnionym, jako zadatek dziesiąty procent ceny szacunkowej w okrągłej liczbie kwotę 18.700 złr. w. a. albo w gotówce, albo w papierach publicznych podług kursu obliczonych do rąk komisyi złożyć. — Zadatek ten zatrzymuje się po skończonej licytacyi dla nabywcy do wliczenia w cenę kupna, reszcie zaś licytującym zwróconym zostanie.

Wolne wglądnienie dalszych warunków licytacyi, jako też ekstraktu tabularnego i aktu oszacowania w tutejszym sądzie zostawia się.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 21. lipca 1869.

(1953) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 503. Wydział lwowskiej izby adwokatów podaje w myśl §. 7. ustawy z 6. lipca 1868 L. 96. Dz. pr. p. do powszechnej wiadomości, że p. adwokat Dr. Juliusz Popiel do listy lwowskiej izby adwokatów wpisany został, i w okregu c. k. sądu krajowego lwowskiego z siedzibą we Lwowie od dnia 1. lipca 1869 urzęduje.

Z Wydziału Izby adwokatów.

Lwów, dnia 3. sierpnia 1869.

Prezydent izby adwokatów
Rajski.
Dr. Maly.

(1911) **E d i c t.** (3)

Nro 2283. Vom k. k. Kentyer Bezirksgerichte wird dem unbekannt wo abwesenden Georg Boruta mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider denselben sub praes. 5. Juli 1869 Z. 2283 Peter Kasparek pto. Zahlung von 262 fl. 50 kr. öst. W. die Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber zur mündlichen Verhandlung die Tagfahrt auf 12. October 1869 Vormittags 9 Uhr angeordnet worden ist.

Da der Aufenthaltsort des Belangten Georg Boruta unbekannt ist, so hat das k. k. Bezirksgericht zu dessen Vertretung und auf dessen Gefahr und Kosten den hiesigen Hrn. Landesadvocaten Dr. Chrzanowski als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem Bezirksgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Kenty, den 27. Juli 1869.